



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 132/2020-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s. r. o., Kadnárová 83, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ivan Syrový, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 34/2017 a takto

## **r o z h o d o l :**

1. Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 34/2017 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava III p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 34/2017 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 100 € (slovom sto eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III je p o v i n n ý nahradiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trovy konania v sume 415,51 € (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden centov) na účet jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárie Ivan Syrový, s. r. o., Kadnárová 83, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], n e v y h o v u j e .

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

#### **Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia**

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 132/2020-14 z 2. apríla 2020 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z.

o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 34/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že namietané konanie vedené okresným súdom, ktorého predmetom je ochrana osobnosti a náhrada nemajetkovej ujmy, sa začalo 19. apríla 2017 na základe žaloby podanej sťažovateľom proti obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „žalovaný v 1. rade“), a následne na základe návrhu sťažovateľa aj proti obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej aj „žalovaný v 2. rade“). Sťažovateľ sa po viacerých úpravách žalobného petitu domáha odstránenia videoreportáže z webovej stránky žalovaného v 2. rade, zdržania sa ohovárania a šírenia informácií o sťažovateľovi obsiahnutých v predmetnej videoreportáži, doručenia písomného ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy od každého zo žalovaných v sume 50 000 €.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti okrem uvedenia chronológie jednotlivých úkonov v napadnutom konaní poukazuje na neefektívny postup okresného súdu a v tejto súvislosti uvádza, že okresný súd od februára 2018 vôbec nekonal, a to ani po zaslanej urgencii, pričom následne vykonal len jednoduchý administratívny úkon, ktorým ho vyzval na zaslanie rovnopisov žaloby s prílohami na účel doručenia žalovanému v 2. rade.

4. Vo vzťahu k vykonanej zmene žalobného petitu sťažovateľ konštatuje, že išlo len o formálnu úpravu žaloby tak, aby bol žalobný petit vykonateľný. Súčasne vytýka okresnému súdu, že na začiatku napadnutého konania nepostupoval v súlade s § 167

Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), čo podľa názoru sťažovateľa prispelo k predĺženiu napadnutého konania.

5. Ďalej sťažovateľ zdôrazňuje, že predmetom napadnutého konania je spor o ochranu osobnosti, v ktorom si uplatňuje právo zdržať sa zásahov do jeho osobnostných práv a taktiež sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu týmto zásahom vznikla. Podotýka, že neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv pretrváva, pretože k tomuto zásahu došlo zverejnením „skresľujúcej“ videoreportáže o jeho osobe, ktorá je stále verejne dostupná, čím je sťažovateľovi spôsobovaná škoda v súkromnom aj pracovnom živote.

6. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie vydal nález, ktorým vysloví:

1. *Základné právo sťažovateľa: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní so sp. zn. 23C/34/2017 porušené bolo.*

2. *Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 23C/34/2017 konať bez zbytočných prietahov.*

3. *Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

4. *Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania.“*

## II.

### Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

7. V súvislosti s oznámením ústavného súdu o prijatí ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie predseda okresného súdu v podaní sp. zn. Spr. 161/2020 z 22. júla 2020

súhlasil s upustením od ústneho pojednania ústavnej sťažnosti a pripojil k nemu vyjadrenie zákonnej sudkyne [REDAKOVANÉ] z 22. júla 2020.

7.1 Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení len stručne uviedla, že v právnej veci sťažovateľ sa priebežne koná a „*májový termín nebol zrealizovaný z dôvodu COVID 19*“.

8. Sťažovateľ síce vo vyjadrení k stanovisku okresného súdu z 30. júla 2020 doručenému ústavnému súdu 3. augusta 2020 uviedol, že nesúhlasí s upustením od ústneho pojednania jeho ústavnej sťažnosti a trvá na svojom vypočutí, avšak na základe výzvy ústavného súdu v podaní z 11. augusta 2020 doručenom 13. augusta 2020 už súhlas s upustením od ústneho pojednania udelil.

9. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

### III.

#### **K obsahu súdneho spisu okresného súdu v napadnutom konaní**

10. Ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti, ako aj zo spisového materiálu predloženého okresným súdom zistil tieto relevantné skutočnosti o doterajšom priebehu napadnutého konania:

- 19. apríla 2017 – okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľ a vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, vec bola pridelená zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ],

- 2. mája 2017 – výzva okresného súdu žalovanému v 1. rade na vyjadrenie k žalobe sťažovateľ a (doručená žalovanému v 1. rade 7. júna 2017),

- 8. novembra 2017 – nariadený termín pojednania na 12. december 2017,

- 11. decembra 2017 – vyjadrenie žalovaného v 1. rade k žalobe sťažovateľ a,

- 12. decembra 2017 – pojednávanie bez prejednávania veci odročené na 13. február 2018 z dôvodu doručenia vyjadrenia žalovaného v 1. rade sťažovateľovi len deň pred pojednávaním,

- 15. januára 2018 – vyjadrenie sťažovateľa z 12. januára 2018 k vyjadreniu žalovaného v 1. rade, návrh sťažovateľa na pripustenie zmeny žalobného petitu a návrh na pripustenie vstupu ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného,

- 29. januára 2018 – žalovanému v 1. rade doručené vyjadrenia žalobcu s prílohami z 12. januára 2018,

- 13. februára 2018 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom okresný súd vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpila obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ako žalovaný v 2. rade, a uznesenie, ktorým pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu sťažovateľa z 12. januára 2018 – pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu doručovania žaloby a všetkých vyjadrení žalovanému v 2. rade,

- 26. marca 2018 – návrh sťažovateľa z 23. marca 2018 na zmenu žalobného petitu,

- 24. októbra 2018 – výzva okresného súdu sťažovateľovi na predloženie rovnopisu žaloby s prílohami a návrhu na zmenu žalobného petitu z 23. marca 2018,

- 7. novembra 2018 – sťažovateľ doručil okresnému súdu v zmysle výzvy všetky dokumenty,

- 6. júna 2019 – uznesenie okresného súdu sp. zn. 23 C 34/2017 o pripustení pristúpenia žalovaného v 2. rade do konania na strane,

- 6. júna 2019 – uznesenie okresného súdu sp. zn. 23 C 34/2017 o pripustení zmeny žalobného petitu v zmysle návrhu sťažovateľa z 23. marca 2018,

- 7. júna 2019 – pokyn kancelárii súdu na doručenie výzvy žalovanému v 2. rade na vyjadrenie k žalobe sťažovateľa, výzva odoslaná 10. decembra 2019 (žalovanému v 2. rade doručená 16. decembra 2019),

- 31. decembra 2019 – doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade k žalobe sťažovateľa,

- 3. marca 2020 – výzva okresného súdu sťažovateľovi na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného v 2. rade, žalovanému v 1. rade zaslané na vedomie,

- 9. marca 2020 – vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu žalovaného v 2. rade,

- 6. júla 2020 – výzva okresného súdu žalovanému v 2. rade na vyjadrenie k vyjadreniu sťažovateľa,
- 22. júla 2020 – nariadený termín pojednávania na 5. november 2020.

#### IV.

### **Právomoc ústavného súdu, ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a vyhodnotenie postupu okresného súdu**

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

14. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

15. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach, v ktorých sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

16. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

17. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z § 6 Občianskeho súdneho poriadku, pričom podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp aj v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy tohto poriadku.

18. Ústavný súd pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v zmysle svojej doterajšej judikatúry (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) a judikatúry ESĽP (rozsudok ESĽP vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96) zohľadňuje v rámci okolností konkrétneho prípadu tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESĽP vo veci Záborský

a Šmáriková v. Slovensko, m. m. II. ÚS 32/02, III. ÚS 241/2017, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

19. V prvom rade ústavný súd považuje za potrebné poukázať na to, že predmetom napadnutého konania je ochrana osobnosti a s tým súvisiaca náhrada nemajetkovej ujmy, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (m. m. I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, II. ÚS 71/2016, II. ÚS 871/2016). Podľa všeobecnej zásady uznávanej aj v judikatúre ESĽP sa primeraná lehota na konanie o ochrane osobnosti v dôsledku mimoriadne citeľného možného zásahu do sféry osobnostných práv a slobôd musí posudzovať prísnejšie ako v štandardných veciach (m. m. II. ÚS 32/03, II. ÚS 209/2012).

20. Pokiaľ ide o prvé kritérium, t. j. právnu a skutkovú zložitost' veci, ústavný súd uvádza, že spory o ochranu osobnosti tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, preto ústavný súd napadnuté konanie nepovažuje za právne zložité pričom ani po skutkovej stránke sa vec sťažovateľa nejaví ako mimoriadne náročná. Vzniknuté prierahy v namietanom konaní preto ústavný súd nepovažuje za dôsledok vyvolaný právnou alebo skutkovou zložitost'ou prejednávanej veci.

21. Ďalším ústavným súdom posudzovaným kritériom je správanie samotnej osoby, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru). Z obsahu spisu predloženého okresným súdom ústavný súd zistil, že sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca sa zúčastnil dosiaľ jediného nariadeného pojednávania a na výzvy okresného súdu primerane reagoval. Sťažovateľ súčasne vyvinul procesnú aktivitu na odstránenie vznikajúcich prierahov v napadnutom konaní a 3. októbra 2018 sa obrátil so svojou sťažnosťou na prierahy na predsedu okresného súdu, ktorý v odpovedi z 25. októbra 2018 uznal jeho sťažnosť za dôvodnú. Ústavný súd však nemôže prehliadnuť skutočnosť, že sťažovateľ, ktorý je v konaní pred okresným súdom kvalifikovane právne zastúpený, v priebehu doterajšieho konania dvakrát menil, resp. upresňoval žalobný petit a upravoval tiež okruh strán sporu na strane žalovaného,

a to podaním z 12. januára 2018 a následne podaním z 23. marca 2018. Okresný súd sa tak musel s týmito procesnými úkonmi sťažovateľa vysporiadať, čo do určitej miery malo prirodzene vplyv na plynulosť napadnutého konania. Ústavný súd nepopiera, že sťažovateľ má ako strana sporu právo na využitie týchto procesných nástrojov, ktoré mu poskytuje súčasná právna úprava, avšak zároveň je potrebné zdôrazniť, že žalobca, ktorý je, ako už bolo uvedené, v danom prípade navyše právne zastúpený, má povinnosť doručiť súdu formálne spôsobilú žalobu s jasne, zrozumiteľne a presne formulovaným žalobným návrhom (§ 132 CSP). V súvislosti s uvedenou procesnou aktivitou sťažovateľa ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v zmysle ktorej za priet'ahy vzniknuté v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania síce neznaša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, II. ÚS 865/2014, II. ÚS 484/2016). Ústavný súd teda konštatuje, že sťažovateľ tiež sám svojimi nie celkom procesne perfektnými úkonmi prispel k predĺženiu napadnutého konania, keď menil a upravoval žalobný petit a okruh účastníkov na strane žalovaného, čo ústavný súd považoval za spravodlivé zohľadniť pri ustálení sumy finančného zadost'učinenia.

22. Ako tretie kritérium pre posúdenie vzniku zbytočných priet'ahov ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Po preskúmaní obsahu spisu predloženého okresným súdom v tejto veci ústavný súd konštatuje, že síce okresný súd v právnej veci sťažovateľa koná, ale dosiaľ veľmi sporadicky s tým, že jednotlivé úkony vykonával v neprimerane dlhých časových intervaloch bez toho, aby mu v plynulom konaní bránila objektívna prekážka. Okresný súd bol nečinný v období od uskutočnenia dosiaľ v konaní jediného súdneho pojednávania 13. februára 2018 až do 6. júna 2019, keď uzneseniami rozhodol o pripustení zmeny žalobného petitu sťažovateľa a o pristúpení žalovaného v 2. rade do konania. V tomto období okresný súd prakticky nevykonával žiadny relevantný úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého konania nachádza, pričom sa obmedzil len na vykonanie jedného administratívneho úkonu, a to doručenia výzvy z 24. októbra 2018 sťažovateľovi na predloženie rovnopisu žaloby a návrhu na zmenu žalobného petitu. Osobitne je pritom potrebné poukázať na neprimerane zdĺhavý postup okresného súdu práve

v súvislosti s rozhodovaním okresného súdu o v poradí druhom návrhu sťažovateľa na zmenu žalobného petitu z 23. marca 2018, o ktorom okresný súd rozhodol po viac ako štrnástich mesiacoch od jeho doručenia súdu (uznesenie č. k. 23 C 34/2017-235 zo 6. júna 2019). Neefektívny postup okresného súdu ústavný súd zaznamenal aj v súvislosti s doručovaním výzvy žalovanému v 2. rade na vyjadrenie sa k žalobe sťažovateľa, pretože hoci bol 7. júna 2019 daný kancelárii okresného súdu pokyn na doručenie predmetnej výzvy, táto bola okresným súdom expedovaná až 10. decembra 2019 (teda po viac ako šiestich mesiacoch) a žalovanému v 2. rade účinne doručená 16. decembra 2019. Následne v konaní prebiehali len úkony spojené s doručovaním písomností stranám sporu, pričom okresný súd 22. júla 2020 nariadil ďalšie pojednávanie na 5. november 2020.

23. Vzhľadom na uvedené je ústavný súd toho názoru, že aj napriek už deklarovanej citlivosti predmetu namietaného konania postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu v čl. 17 CSP, t. j. aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Ústavný súd uznáva, že doterajšiu dĺžku napadnutého konania v trvaní približne tri a pol roka ku dňu rozhodovania ústavného súdu nie je možné bez všetkého označiť ako neprimeranú, avšak vzhľadom na charakter napadnutého konania vyžadujúci z hľadiska požiadavky plynulosti konania osobitnú starostlivosť nepovažuje postup okresného súdu za ústavnoprávne akceptovateľný. Ústavný súd teda vyhovel sťažovateľovi najmä s poukazom na skutočnosť, že okresný súd koná vo veci veľmi sporadicky s tým, že jednotlivé úkony vykonával v neprimerane dlhých časových intervaloch bez toho, aby mu v plynulom konaní bránila objektívna prekážka.

24. Na základe uvedeného ústavný súd uzatvára, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní boli spôsobené zbytočné prietahy, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovvej časti nálezu).

## V.

### **Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia**

25. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

26. V záujme efektívnosti ochrany poskytnutej sťažovateľovi ústavný súd v nadväznosti na zistenie porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy konať bez zbytočných prieťahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci nachádza (bod 2 výroku tohto nálezu).

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

28. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

29. Sťažovateľ sa v ústavnej sťažnosti domáha priznania finančného zadost'učinenia v sume 5 000 €, čo odôvodňuje neprimeranou dĺžkou napadnutého konania spôsobenou nečinnosťou okresného súdu.

30. Cieľom finančného zadost'učinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

31. Ústavný súd v danom prípade pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. S prihliadnutím na doterajšiu celkovú dĺžku napadnutého konania, a najmä jeho predmet (ochrana osobnosti), správanie sťažovateľa a jeho záujem na veci ústavný súd považoval za spravodlivé priznať sťažovateľovi finančné zadost'učinenie v sume 100 € podľa citovaného čl. 127 ods. 3 ústavy (bod 3 výroku nálezu).

32. Ústavný súd súčasne v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovел tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadost'učinenie nad sumu priznanú ústavným súdom, t. j. nad sumu 100 € (bod 5 výroku nálezu).

## **VI.**

### **Trovy konania**

33. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

34. Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

35. Sťažovateľ si v konaní uplatnil nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré však nevyčíslil, preto mu ústavný súd priznal náhradu trov konania za vykonané úkony právnej služby vyplývajúce z obsahu spisu. Vychádzajúc z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2018, ktorá bola 980 €, priznal sťažovateľovi v súlade s § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky náhradu trov právneho zastúpenia celkom za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia, 2. podanie ústavnej

sťažnosti) á 163,33 € a režijný paušál 2 x 9,80 €, ktorú zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty t. j. o sumu 69,25 €, teda celkom priznal sťažovateľovi odmenu v sume 415,51 €.

36. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný nahradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa Advokátskej kancelárie Ivan Syrový, s. r. o., Kadnárová 83, Bratislava, v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

37. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkom konania pred ústavným súdom (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. augusta 2020

Jana Baricová  
predsedníčka senátu